

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)
της 9ης Απριλίου 1997*

Στην υπόθεση T-47/95,

Terres rouges consultant SA, εταιρία γαλλικού δικαίου εγκατεστημένη στο Παρίσι (Γαλλία),

Cobana import SARL, εταιρία γαλλικού δικαίου εγκατεστημένη στο Rungis (Γαλλία),

SIPEF NV, εταιρία βελγικού δικαίου εγκατεστημένη στην Αμβέρσα (Βέλγιο),

εκπροσωπούμενες από τον Michel Aurillac, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Charles Duro, 4, boulevard Royal,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Θεοφάνη Χριστοφόρου, Yves Renouf και Gérard Berscheid, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζόμενης από

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**, εκπροσωπούμενο από τους Arthur Brautigam και Jürgen Huber, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, γενικό διευθυντή στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τη Rosario Silva de Lapuerta, abogado del Estado, της υπηρεσίας κοινοτικών υποθέσεων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την ενταύθα Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard Emmanuel Servais,

και

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την Catherine de Salins, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Frédéric Pascal, attaché της κεντρικής διοικήσεως, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την ενταύθα Γαλλική Πρεσβεία, 9, boulevard du Prince Henri,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 3224/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, για τον καθορισμό των μεταβατικών μέτρων για την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαίσου για τις μπανάνες που συνήφθη στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του [Γύρου] της Ουρουγουάης (ΕΕ L 337, σ. 72),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τον K. Lenaerts, Πρόεδρο, την P. Lindh, τους J. Azizi, J. D. Cooke και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 4ης Δεκεμβρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο και ιστορικό της διαφοράς

1 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 404/93), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 3290/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις προσαρμογές και τα μεταβατικά μέτρα στον τομέα της γεωργίας που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των συμφωνιών οι οποίες έχουν συναφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης (ΕΕ L 349, σ. 105), δημιουργήθηκε κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της μπανάνας.

2 Το άρθρο 15 διακρίνει ιδίως:

— τις παραδοσιακές εισαγωγές καταγωγής των κρατών ΑΚΕ εντός των ορίων των ποσοτήτων που ορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (στο εξής: παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ).

- τις μη παραδοσιακές εισαγωγές καταγωγής των κρατών ΑΚΕ που υπερβαίνουν τις οριζόμενες ποσότητες παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ (στο εξής: μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ).
  - τις εισαγωγές από τρίτες χώρες εκτός ΑΚΕ που αντιστοιχούν στις ποσότητες καταγωγής λοιπών τρίτων χωρών (στο εξής: μπανάνες από τρίτες χώρες).
- 3 Το άρθρο 18 του κανονισμού 404/93 όριζε ότι ανοιγόταν κάθε έτος δασμολογική ποσόστωση 2 εκατομμυρίων τόνων για τις εισαγωγές μπανανών από τρίτες χώρες και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ. Στο πλαίσιο αυτής της δασμολογικής ποσοστώσεως, προέβλεπε δασμούς για τις μπανάνες τρίτων χωρών, αλλά για τις μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ προβλεπόταν μηδενικός συντελεστής. Εξάλλου, όριζε δασμούς για τις δύο κατηγορίες μπανανών εκτός ποσοστώσεως. Οι παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ, που δεν περιλαμβάνονταν στην ποσόστωση αυτή, απαλλάσσονταν πλήρως από δασμούς.
- 4 Μετά την έκδοση του κανονισμού 404/93 από το Συμβούλιο, ορισμένες λατινοαμερικανικές χώρες-παραγωγοί μπανανών, ήτοι η Κολομβία, η Κόστα Ρίκα, η Γουατεμάλα, η Νικαράγουα και η Βενεζουέλα, ζήτησαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου XXIII, 1 και 2, της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (στο εξής: ΓΣΔΕ), τη δημιουργία μιας ειδικής ομάδας. Η δημιουργία μιας τέτοιας ομάδας αντιπροσώπευε ένα στάδιο στις διαδικασίες διακανονισμού των διαφορών της ΓΣΔΕ. Η ομάδα έλαβε την εντολή να εξετάσει το ζήτημα που τέθηκε στα συμβαλλόμενα μέρη και να προβεί σε διαπιστώσεις προκειμένου να βοηθήσει τα συμβαλλόμενα μέρη να διατυπώσουν συστάσεις ή να αποφανθούν επί του τεθέντος ζητήματος.
- 5 Η ειδική αυτή ομάδα κατέληξε ότι δεν συμβιβάζονταν προς τη ΓΣΔΕ ορισμένες πτυχές του καθεστώτος που καθιέρωσε ο κανονισμός 404/93, κυρίως οι ειδικοί δασμοί που εισπράττονταν κατά την εισαγωγή μπανανών, τα προτιμιασιακά δικαιώματα που χορηγήθηκαν από την Κοινότητα για τις μπανάνες καταγωγής χωρών ΑΚΕ, καθώς και η χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής που επέτρεπαν την πραγματοποίηση εισαγωγών στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως. Συνέστησε στα συμβαλλόμενα μέρη να ζητήσουν από την Κοινότητα να καταστήσει τις πτυχές αυτές σύμφωνες προς τις υποχρεώσεις που απέρρεαν για την Κοινότητα από τη ΓΣΔΕ. Η έκθεση της ειδικής ομάδας δεν υιοθετήθηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη.

6 Προς εξεύρεση μιας ικανοποιητικής λύσεως η οποία θα καθιστούσε δυνατή την οριστική διευθέτηση της διαφοράς μεταξύ των λατινοαμερικανικών χωρών και της Κοινότητας, η τελευταία γνωστοποίησε τον Οκτώβριο του 1993, την πρόθεσή της να «μη παγιάσει», βάσει του άρθρου XXVIII της ΓΣΔΕ, τον δασμό επί των μπανανών που περιλαμβάνόταν στον πίνακα παραχωρήσεων που κατέθεσε στη ΓΣΔΕ, και να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τα κυρίως ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έννοια του άρθρου αυτού.

7 Στο πλαίσιο αυτής της μη παγίωσης του δασμού, η Επιτροπή άρχισε διαπραγματεύσεις οι οποίες, τον Μάρτιο του 1994, κατέληξαν στη συμφωνία-πλαίσιο επί των μπανανών (στο εξής: Συμφωνία-πλαίσιο) με τις ενδιαφερόμενες λατινοαμερικανικές χώρες, πλην της Γουατεμάλας.

8 Αυτή η Συμφωνία-πλαίσιο προέβλεπε κυρίως τη μείωση από 100 σε 75 ECU ανά τόνο του δασμού που καταβάλλεται για τις μπανάνες τρίτων χωρών στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως.

9 Κατά τη Συμφωνία-πλαίσιο η δασμολογική ποσόστωση διαιρέθηκε επίσης σε ειδικότερες ποσοστώσεις κατανεμηθείσες ως εξής:

Χώρες	Μερίδιο της δασμολογικής ποσοστώσεως
Κόστα Ρίκα	23,4 %
Κολομβία	21,0 %
Νικαράγουα	3,0 %
Βενεζουέλα	2,0 %
Δομινικανή Δημοκρατία και άλλες χώρες ΑΚΕ ως προς τις μη παραδοσιακές ποσότητες	90 000 τόνοι
Άλλες χώρες	46,32 % (1994) 46,51 % (1995)

- 10 Ενόψει αυτής της Συμφωνίας-πλαisiού, τα συμβαλλόμενα σ' αυτήν μέρη ανέλαβαν την υποχρέωση να μη ζητήσουν την υιοθέτηση της εκθέσεως της ειδικής ομάδας επί του ζητήματος αυτού.
- 11 Ο κανονισμός (ΕΚ) 3224/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, για τον καθορισμό των μεταβατικών μέτρων για την εφαρμογή της Συμφωνίας-πλαisiού για τις μπανάνες που συνήφθη στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του [Γύρου] της Ουρουγουάης (ΕΕ L 337, σ. 72, στο εξής: κανονισμός 3224/94 ή προσβαλλόμενος κανονισμός), όρισε τα μεταβατικά μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής των μπανανών εντός της Κοινότητας έως ότου θεσπιστούν τα οριστικά μέτρα.
- 12 Εξάλλου, η χορηγηθείσα ποσότητα των 90 000 τόνων μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ κατανεμήθηκε ως εξής:

Χώρες	Ποσότητες σε τόνους
Δομινικανή Δημοκρατία	55 000
Μπελίζ	15 000
Ακτή του Ελεφαντοστού	7 500
Καμερούν	7 500
Άλλες χώρες	5 000

- 13 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε ιδίως βάσει του άρθρου 20 του κανονισμού 404/93, το οποίο παρέχει στην Επιτροπή αρμοδιότητα να θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του τίτλου IV (καθεστώς των συναλλαγών με τις τρίτες χώρες).
- 14 Οι προσφεύγουσες είναι τρεις εταιρίες οι οποίες εξασφαλίζουν την εισαγωγή και την εμπορία του 70 % της παραγωγής μπανανών της Ακτής του Ελεφαντοστού.

Διαδικασία

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Φεβρουαρίου 1995, οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού 3224/94.
- 16 Στις 22 Μαρτίου 1995, το Συμβούλιο υπέβαλε αίτηση παρεμβάσως προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Απριλίου 1995, η καθής υπέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής.
- 18 Οι προσφεύγουσες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως αυτής στις 9 Ιουνίου 1995.
- 19 Στις 20 Ιουλίου 1995, το Βασίλειο της Ισπανίας υπέβαλε αίτηση παρεμβάσως προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 20 Στις 27 Ιουλίου 1995, η Γαλλική Δημοκρατία υπέβαλε αίτηση παρεμβάσως προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 21 Με διάταξη του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 1995, η ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής ενώθη με την ουσία της υποθέσεως. Με διατάξεις εκδοθείσες αυθημερόν από τον πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, επιτράπη στο Συμβούλιο, στο Βασίλειο της Ισπανίας και στη Γαλλική Δημοκρατία να παρέμβουν προς υποστήριξη των αιτημάτων της καθής.

- 22 Σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας και κατόπιν αιτήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας, το Πρωτοδικείο, με απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 1995, παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του τετάρτου πενταμελούς τμήματος.
- 23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων, κάλεσε όμως την καθής να απαντήσει γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις και να προσκομίσει αντίγραφο των πρακτικών της από 20 Δεκεμβρίου 1994 συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως. Η καθής κατέθεσε την απάντησή της, καθώς και το αιτηθέν έγγραφο, στις 26 Νοεμβρίου 1996.
- 24 Οι διάδικοι, πλην του Συμβουλίου, αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 4ης Δεκεμβρίου 1996.

Αιτήματα των διαδίκων

- 25 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό 3224/94·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

- 26 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη και, επικουρικώς, ως αβάσιμη
  - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 27 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη και, επικουρικώς, ως αβάσιμη.
- 28 Η Ισπανία ζητεί από το Πρωτοδικείο να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη και, επικουρικώς, ως αβάσιμη.
- 29 Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων

- 30 Προς στήριξη των ακυρωτικών αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως, που αντλούν αντιστοίχως από την παράβαση ουσιώδους τύπου, την παράβαση του κανονισμού 404/93, το ανεφάρμοστο της Συμφωνίας-πλαίσου και την παραβίαση της τέταρτης συμβάσεως ΑΚΕ-ΕΟΚ που υπεγράφη στο Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989.
- 31 Η Επιτροπή προβάλλει κυρίως ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη και, επικουρικώς, ότι οι τέσσερις λόγοι ακυρώσεως είναι αβάσιμοι.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 32 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία και το Συμβούλιο, προβάλλει το απαράδεκτο της προσφυγής ακυρώσεως επειδή ο κανονισμός 3224/94 δεν αφορά άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ.
- 33 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, πρώτον, ότι εισάγουν το 70 % της παραγωγής της Ακτής του Ελεφαντοστού και μία από αυτές, ήτοι η εταιρία Terres rouges consultant, εισάγει μόνον μπανάνες της Ακτής του Ελεφαντοστού.
- 34 Υπενθυμίζουν ότι, βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού 404/93 και του παραρτήματός του, η Ακτή του Ελεφαντοστού μπορεί να εξάγει προς την Κοινότητα, ως παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ, 155 000 τόνους μπανανών ετησίως. Η ποσότητα αυτή είναι μικρότερη του σημερινού δυναμικού παραγωγής και η Ακτή του Ελεφαντοστού έχει τη δυνατότητα να διαθέσει περίπου 50 000 επιπλέον τόνους μπανάνας στην κοινοτική αγορά.
- 35 Οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι, κατά τον κανονισμό 404/93, η Ακτή του Ελεφαντοστού είχε δικαίωμα προσβάσεως στη δασμολογική ποσόστωση των 2 εκατομμυρίων τόνων και το δικαίωμα αυτό επιβεβαιώθηκε με το από 12 Ιουλίου 1993 έγγραφο του Αντιπροέδρου της Επιτροπής προς τον Υπουργό Γεωργίας της Ακτής του Ελεφαντοστού:

«Είμαι άλλωστε πεπεισμένος ότι η απαλλαγή από δασμούς που, στο πλαίσιο της ετήσιας ποσοτώσεως 2 εκατομμυρίων τόνων, απολαύουν οι εισαγωγές μπανανών ΑΚΕ που υπερβαίνουν τις παραδοσιακές ποσότητες θα επιτρέψει στην Ακτή του Ελεφαντοστού να διαθέσει το σύνολο της παραγωγής της στην κοινοτική αγορά.»

36 Ωστόσο, κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 3224/94, αυτά τα δικαιώματα προσβάσεως στη δασμολογική ποσόστωση για τις μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ καταγωγής Ακτής του Ελεφαντοστού μειώθηκαν σε 7 500 τόνους ετησίως, αυτό δε αναδρομικώς από 1ης Οκτωβρίου 1994. Επομένως, ο κανονισμός 3224/94 μετέβαλε ριζικά τα ορισθέντα με τον κανονισμό 404/93 δικαιώματα.

37 Υπό τις συνθήκες αυτές, η σημαντική μείωση προσβάσεως στη δασμολογική ποσόστωση των μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ καταγωγής της Ακτής του Ελεφαντοστού αφορά άμεσα τις προσφεύγουσες.

38 Επίσης τις αφορά ατομικά, καθόσον οι προσφεύγουσες αντιπροσωπεύουν το 70 % των εισαγωγών της Ακτής του Ελεφαντοστού. Ενώ το 1994 είχαν εισαγάγει στην κοινοτική αγορά περίπου 35 000 τόνους μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ, ήτοι το 70 % των 50 000 επιπλέον τόνων, θα μπορούν εφεξής να εισάγουν 5 250 τόνους ετησίως, δηλαδή το 70 % των 7 500 τόνων που χορηγήθηκαν στην Ακτή του Ελεφαντοστού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

39 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, το άρθρο 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης παρέχει στους ιδιώτες το δικαίωμα να προσβάλλουν κάθε απόφαση η οποία, αν και έχει εκδοθεί υπό τη μορφή κανονισμού, τους αφορά άμεσα και ατομικά. Ο σκοπός της διατάξεως αυτής είναι, ιδίως, να εμποδίζει τα κοινοτικά όργανα να αποκλείουν, με την απλή επιλογή της μορφής του κανονισμού, τη δυνατότητα των ιδιωτών να ασκούν προσφυγή κατ' απόφάσεως που τους αφορά άμεσα και ατομικά και να διασαφηνίσει έτσι ότι η επιλογή της μορφής δεν μπορεί να μεταβάλλει τη φύση μιας πράξεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1980, 789/79 και 790/79, Calpak και Società Emiliana Lavorazione Frutta κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 311, σκέψη 7, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1996, T-298/94, Roquette Frères κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-1531, σκέψη 35).

- 40 Το κριτήριο διακρίσεως μεταξύ κανονισμού και αποφάσεως πρέπει να αναζητείται στη γενική ή μη έκταση εφαρμογής της οικείας πράξεως. Επομένως, πρέπει να εξετάζεται η φύση της προσβαλλομένης πράξεως και, ειδικότερα, τα έννομα αποτελέσματα που αποσκοπεί να παραγάγει ή πράγματι παράγαγε (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Φεβρουαρίου 1987, 26/86, Deutz und Geldermann κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 941, σκέψη 7, και προπαρατεθείσα απόφαση Roquette Frères κατά Συμβουλίου, σκέψη 36).
- 41 Στην προκειμένη περίπτωση, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εμφανίζει κανένα στοιχείο με βάση το οποίο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί απόφαση εκδοθείσα υπό μορφή κανονισμού. Έχει συνταχθεί με γενικούς και αφηρημένους όρους και έχει εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη χωρίς να λαμβάνει υπόψη την κατάσταση μεμονωμένων εισαγωγών. Σκοπός του είναι η τροποποίηση του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών που καθιέρωσε ο κανονισμός 404/93, προκειμένου να το προσαρμόσει προς τις αλλαγές που επήλθαν με τη Συμφωνία-πλαίσιο που συνήφθη με τις ενδιαφερόμενες λατινοαμερικανικές χώρες.
- 42 Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς καθορισμένες καταστάσεις και συνεπάγεται έννομα αποτελέσματα έναντι μιας κατηγορίας προσώπων η οποία καθορίζεται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο.
- 43 Όσον αφορά το ζήτημα αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν αποκλείεται, υπό ορισμένες περιστάσεις, ακόμη και κανονιστική πράξη εφαρμοζόμενη στο σύνολο των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών να αφορά ατομικά ορισμένους εξ αυτών (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13, και της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19· διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιανουαρίου 1995, T-116/94, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-1, σκέψη 26). Σε μια τέτοια περίπτωση, επομένως, μια κοινοτική πράξη μπορεί να έχει κανονιστικό χαρακτήρα και, ως προς ορισμένους ενδιαφερομένους επιχειρηματίες, χαρακτήρα αποφάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1995, T-481/93 και T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2941, σκέψη 50).

- 44 Πάντως, η δυνατότητα καθορισμού με μεγαλύτερη ή μικρότερη ακρίβεια του αριθμού ή ακόμη και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου στα οποία έχει εφαρμογή ένα μέτρο ουδόλως συνεπάγεται ότι το μέτρο αυτό πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά ατομικά τα εν λόγω πρόσωπα [βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 1978, 123/77, UNICME κατά Συμβουλίου, Recueil 1978, σ. 2941, σκέψη 50 (υφίσταται μόνο συνοπτική μετάφραση στην ελληνική: Συλλογή τόμος 1978, σ. 301)].
- 45 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθούν οι διατάξεις που συνιστούν το κανονιστικό πλαίσιο της παρούσας διαφοράς. Το άρθρο 19 του κανονισμού 404/93 ορίζει ότι η δασμολογική ποσόστωση ανοίγεται μέχρι ύψους 66,5 % για την κατηγορία των επιχειρηματιών που ασχολήθηκαν με την εμπορία μπανανών τρίτων χωρών και/ή μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ (κατηγορία Α), 30 % για την κατηγορία των επιχειρηματιών οι οποίοι ασχολήθηκαν με την εμπορία κοινοτικών μπανανών και/ή των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ (κατηγορία Β) και 3,5 % για την κατηγορία των επιχειρηματιών που είναι εγκατεστημένοι εντός της Κοινότητας και άρχισαν να ασχολούνται με την εμπορία μπανανών πλην της κοινοτικής και/ή των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ από το 1992 (κατηγορία Γ). Τα πρόσθετα κριτήρια τα οποία πρέπει να πληρούν οι επιχειρηματίες καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 του κανονισμού. Οι επιχειρηματίες οι οποίοι πληρούν τους όρους αυτούς και στους οποίους οι αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους χορηγούν πιστοποιητικά εισαγωγής είναι ελεύθεροι να εισάγουν μπανάνες τρίτων χωρών ή μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως, ανεξάρτητα από την κατηγορία εισαγωγέων στην οποία ανήκουν.
- 46 Επιβάλλεται επίσης να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι τα άρθρα 18 και 19 του κανονισμού 404/93 έχουν ως αντικείμενο τη θέσπιση καθεστώτος εμπορίου με τρίτες χώρες στον τομέα της μπανάνας και μηχανισμού κατανομής της δασμολογικής ποσοστώσεως μεταξύ κατηγοριών επιχειρηματιών καθορισμένων με αντικειμενικά κριτήρια. Επομένως, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται σε αντικειμενικώς καθορισμένες καταστάσεις και επιφέρουν έννομα αποτελέσματα ως προς κατηγορίες προσώπων θεωρούμενες κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά τις προσφεύγουσες παρά υπό την αντικειμενική τους ιδιότητα του επιχειρηματία στον τομέα της εμπορίας μπανανών τρίτων χωρών, όπως ακριβώς αφορά και όλους τους άλλους επιχειρηματίες που βρίσκονται σε πανομοιότυπη κατάσταση (διάταξη του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1993, C-276/93, Chiquita Banana κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3345, σκέψεις 10 έως 12).

- 47 Είναι αληθές ότι ο κανονισμός 3224/94 περιόρισε την ποσότητα μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ που η Ακτή του Ελεφαντοστού μπορούσε να εξαγάγει στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοτώσεως. Σύμφωνα όμως με τη διατύπωση του κανονισμού 404/93 (βλ. πιο πάνω σκέψη 45), οι εισαγωγείς των κατηγοριών Α, Β, και Γ έχουν όλοι το δικαίωμα να εισάγουν μπανάνες καταγωγής Ακτής του Ελεφαντοστού. Επομένως, ο κανονισμός 3224/94 θίγει όλους τους εισαγωγείς οι οποίοι επιθυμούν να εισαγάγουν μπανάνες Ακτής του Ελεφαντοστού και το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες εισάγουν σήμερα ένα μεγάλο ποσοστό μπανανών Ακτής του Ελεφαντοστού δεν χαρακτηρίζει μια ειδική πραγματική κατάσταση που τις διαφοροποιεί από τους άλλους εισαγωγείς.
- 48 Ως προς το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι ο κανονισμός 3224/94 μετέβαλε ριζικά τα δικαιώματα που όρισε ο κανονισμός 404/93, πρέπει και αυτό να απορριφθεί.
- 49 Το επιχείρημα αυτό στηρίζεται στο δεδομένο ότι πριν από την έκδοση του κανονισμού 3224/94, η Ακτή του Ελεφαντοστού μπορούσε να διαθέτει περίπου 50 000 τόνους μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ στην κοινοτική αγορά πέραν της ποσότητας των 155 000 τόνων παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ που της χορηγήθηκε με τον κανονισμό 404/93 (βλ., πιο πάνω, σκέψεις 34 έως 38).
- 50 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, πρώτον, ο κανονισμός 3224/94 ουδόλως εμποδίζει τις προσφεύγουσες να εισάγουν στην κοινοτική αγορά παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ καταγωγής Ακτής του Ελεφαντοστού. Πράγματι, οι προσφεύγουσες μπορούν πάντοτε να εισάγουν το 70 %, ή και περισσότερο, από τους 155 000 τόνους παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ που χορηγήθηκαν στη χώρα αυτή.
- 51 Δεύτερον, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή κατά την προφορική διαδικασία χωρίς να αντικρουσθεί από τις προσφεύγουσες, η συνολική ποσότητα παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ που εξήχθησαν από την Ακτή του Ελεφαντοστού το 1993 και 1994 μετά τη θέσπιση

του νέου καθεστώτος με τον κανονισμό 404/93 δεν υπερέβη τους 160 000 τόνους ετησίως. Επομένως, οι εξαγωγές αυτές δεν υπερέβησαν την ποσότητα των 162 500 τόνων που αποτελείται από το απόθεμα των 155 000 τόνων παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ και το μερίδιο των 7 500 τόνων μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ που επιφυλάσσεται στην Ακτή του Ελεφαντοστού με τον κανονισμό 3224/94. Στην πραγματικότητα, ο αριθμός των 50 000 τόνων που παραθέτουν οι προσφεύγουσες δεν αντιπροσωπεύει παρά την εκτίμηση της μελλοντικής παραγωγής των φυτειών της Ακτής του Ελεφαντοστού και όχι τις σημερινές εξαγωγές. Επομένως, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η έκδοση του κανονισμού 3224/94 δεν έθιξε στην πραγματικότητα τη θέση τους.

52 Εξάλλου, ο Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, με το από 12 Ιουλίου 1993 έγγραφό του το οποίο παραθέτουν οι προσφεύγουσες (βλ., πιο πάνω, σκέψη 35), δεν θεώρησε ότι ο αριθμός των 200 000 τόνων αντιπροσώπευε το ύψος της σημερινής παραγωγής της Ακτής του Ελεφαντοστού. Αντιθέτως, ανέφερε:

«(...) έχω ενημερωθεί πλήρως για τις πραγματοποιηθείσες επενδύσεις στη χώρα σας οι οποίες θα ανεβάσουν την παραγωγή μπανάνας πέραν των 200 000 τόνων ετησίως και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι οι πληροφορίες αυτές έχουν περιέλθει επίσης εις γνώση του Συμβουλίου. Άλλωστε, είναι οι πληροφορίες αυτές που έδωσαν τη δυνατότητα στο Συμβούλιο να καθορίσει παραδοσιακή ποσότητα για την Ακτή του Ελεφαντοστού που υπερβαίνει κατά πολύ την ποσότητα η οποία προέκυπτε από την ερμηνεία των διατάξεων της Συμβάσεως της Λομέ».

53 Εξήγησε επιπλέον πώς είχε υπολογισθεί η επιφυλαχθείσα στην Ακτή του Ελεφαντοστού δασμολογική ποσόστωση:

«Αφετέρου, είναι προφανές ότι το Συμβούλιο όφειλε επίσης να λάβει υπόψη την ανάγκη διατηρήσεως μιας ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων πηγών εφοδιασμού της κοινοτικής αγοράς, χωρίς την οποία η έκβαση για το σύνολο του

φακέλου θα είχε διακυβευθεί. Υπό τις συνθήκες αυτές, θεωρώ ότι η παραδοσιακή ποσότητα που καθορίστηκε για τη χώρα σας αποτελεί δίκαιο συμβιβασμό, πολλών μάλλον που η ποσότητα αυτή υπερβαίνει και το επίπεδο των πραγματοποιηθέντων στο παρελθόν καλύτερων αποτελεσμάτων στο σύνολο της κοινοτικής αγοράς.»

- 54 Τρίτον, ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι η Ακτή του Ελεφαντοστού έπρεπε να έχει τη δυνατότητα να διαθέσει επιπλέον ποσότητα 50 000 τόνων μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ στην κοινοτική αγορά, σύμφωνα με τον κανονισμό 404/93, δεν ευσταθεί. Συγκεκριμένα, το άρθρο 18 του κανονισμού αυτού προβλέπει το άνοιγμα ετήσιας δασμολογικής ποσοστώσεως 2 εκατομμυρίων τόνων για τις εισαγωγές μπανανών από τρίτες χώρες και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ γενικώς, χωρίς να επιφυλάσσει ειδικώς στην Ακτή του Ελεφαντοστού κανένα μερίδιο από την εν λόγω ποσόστωση.
- 55 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι ο κανονισμός 3224/94 ούτε αφορά ούτε θίγει ειδικά την κατάσταση των προσφευγουσών και δεν τις αφορά παρά μόνον υπό την αντικειμενική τους ιδιότητα του εισαγωγέα μπανανών τρίτων χωρών. Η έννομη κατάσταση των προσφευγουσών δεν θίγεται συννεπεία μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία τις χαρακτηρίζει σε σχέση με τους άλλους επιχειρηματίες που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση.
- 56 Επομένως, ο κανονισμός 3224/94 δεν αφορά τις προσφεύγουσες ατομικά.
- 57 Μολονότι δεν είναι απολύτως αναγκαίο να εξεταστεί το ζήτημα αν ο κανονισμός αυτός αφορά άμεσα τις προσφεύγουσες, πρέπει να προστεθεί ότι ο κανονισμός αυτός δεν θίγει την έννομη κατάσταση των προσφευγουσών παρά μόνον έμμεσα. Το άρθρο 17 του κανονισμού 404/93 επιβάλλει σε κάθε εισαγωγέα τη λήψη πιστοποιητικού εισαγωγής για να εισαγάγει μπανάνες από τρίτες χώρες. Κατά τα άρθρα 17 και 19 του τελευταίου αυτού κανονισμού, εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν τον αριθμό των πιστοποιητικών εισαγωγής που θα χορηγηθούν σε κάθε επιχειρηματία και να εκδώσουν τα πιστοποιητικά αυτά.

- 58 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, μόνον οι αποφάσεις των κρατών μελών με τις οποίες χορηγούνται τα πιστοποιητικά, ή προβάλλεται άρνηση χορηγήσεως των εν λόγω πιστοποιητικών, μπορούν να αφορούν άμεσα τις προσφεύγουσες. Το γεγονός ότι ορισμένη ποσότητα μπανανών χορηγήθηκε στην Ακτή του Ελεφαντοστού με τον κανονισμό 3224/94 δεν είναι ικανό να θίξει άμεσα την έννομη κατάσταση των προσφευγουσών, καθόσον αυτές παραμένουν ελεύθερες να εισαγάγουν μπανάνες καταγωγής οποιασδήποτε τρίτης χώρας ή ΑΚΕ στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν λάβει τα αναγκαία πιστοποιητικά εισαγωγής.
- 59 Πρέπει άλλωστε να υπογραμμιστεί ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι, ενδεχομένως, θα τους ήταν αδύνατο να αμφισβητήσουν το κύρος του κανονισμού 3224/94 ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, για παράδειγμα, στο πλαίσιο προσφυγής ασκούμενης κατά της αρνήσεως των αρμοδίων εθνικών αρχών να τους χορηγήσουν πιστοποιητικά εισαγωγής για μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ καταγωγής Ακτής του Ελεφαντοστού, και να ζητήσουν από το εθνικό δικαστήριο να υποβάλει, βάσει του άρθρου 177 της Συνθήκης, σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο.
- 60 Από το σύνολο των προαναφερομένων στοιχείων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 61 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν και η Επιτροπή είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, πρέπει οι προσφεύγουσες να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα. Πάντως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και το Συμβούλιο, παρεμβαίνοντες διάδικοι, θα φέρουν τα δικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η καθής.**
- 3) Οι παρεμβαίνοντες διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

Lenaerts

Lindh

Azizi

Cooke

Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Απριλίου 1997.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts